

1) Charakteristika pojmu pastorační činnost:

Činnost považujeme za pastorační tehdy, pokud vychází z teologického (křesťanského) pohledu na člověka a je zaměřená na rozvoj člověka ve všech jeho dimenzích.

K pastorační činnosti konstitutivně patří a) složka „liturgická“ (třeba jen v tom, že ten, kdo ji koná, vkládá ji do modlitby), b) složka dotýkající se spirituality těch, ke kterým se obrací – a to v jim dostupném stupni vnímání přesažných skutečností; c) zájem o základní potřeby člověka.

Jde tedy o činnost, pro niž je určující, kdo ji koná, nikoliv adresáti výkonu, instituce, ve kterých je provozována či obsah činnosti – rozhodující je přítomnost všech shora uvedených složek.

Pro studenty je jednodušší, pokud věnují pozornost institucím zřizovaným církvemi nebo veřejně se hlásícím ke křesťanství, příp. jiným, pokud do nich dochází církví pověřený duchovní – kaplan nebo dobrovolník. Není to ale nutné, je na studentovi, aby dle shora uvedených kritérií doložil, že jde o činnost pastorační.

2) Cílem pastoračních praxí je seznámit studenty všech oborů (zaměření) s výše uvedeným pastoračním přístupem.

3) Praktické řešení: student zpracuje stručný text v rámci kterékoliv ze svých praxí, kde pojedná podle předem domluvené osnovy činnosti, kterou na dané praxi považuje za pastorační. Osnovu vzhledem k charakteru zvolené praxe napřed zkonzultuje s M. Martinkem či A. Křišťanem, text pak následně přednese na kolokviu k pastoračním praxím organizovaném M. Martinkem či A. Křišťanem.

Text bude obsahovat důvod, proč lze danou činnost monitorovanou na praxi považovat za pastorační; způsob provádění činnosti; výsledky činnosti; vlastní reflexi studenta.